

6864

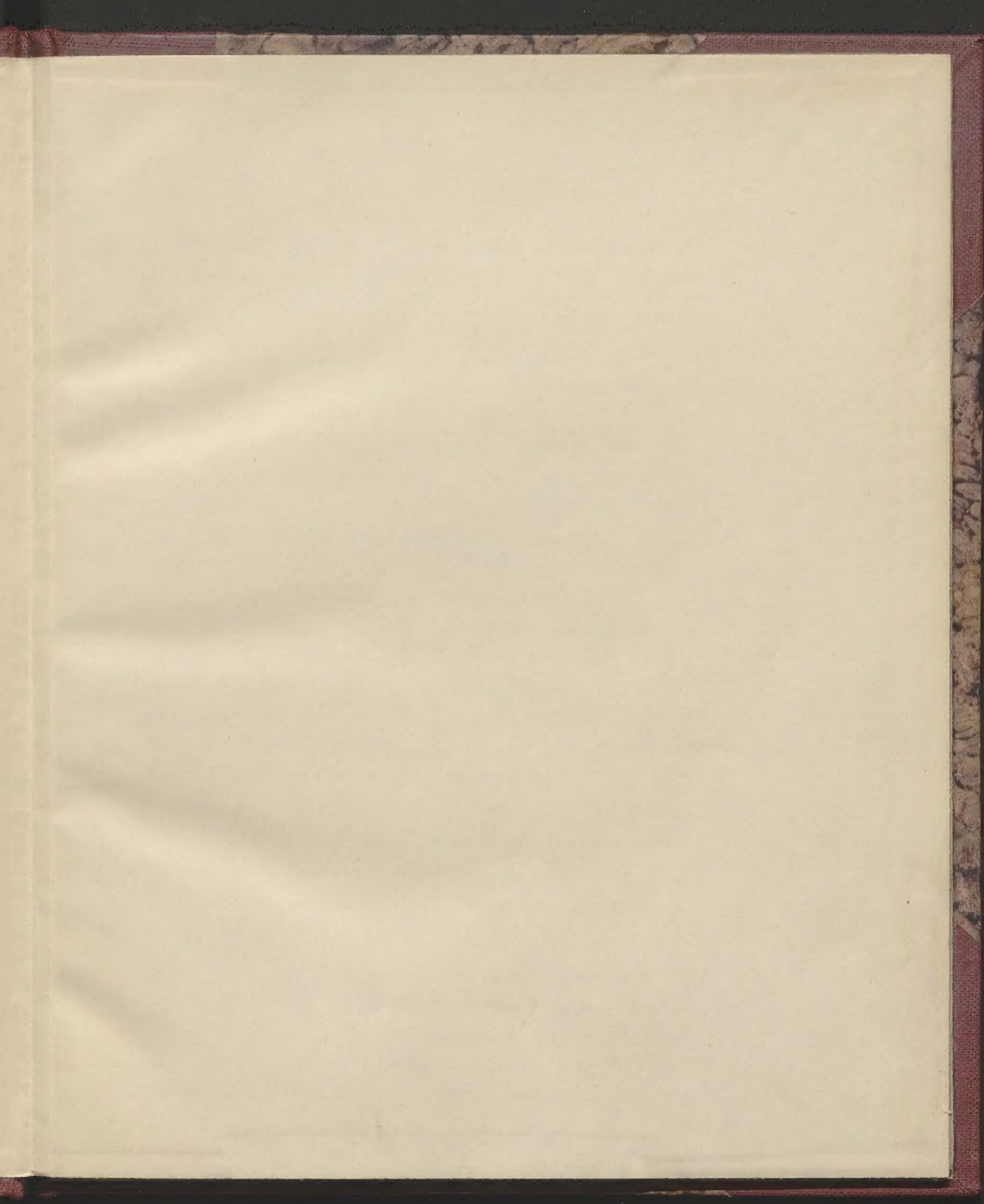
Autograf Leopolda Czapińskiego (1838-1911).

Opracowano w r. 1937.

6864

Bibl. 29.

1914

Stolnikowie koronni i litewscy

Faktownie historyi stolnikostwo koronne wywodzi od bardzo dawnych czasów: tak np. przytaczają Kreysty-na i Gotoja, dziedziś Krasnika, stolnikiem koronnym w r. 1290 (Pam. rel. moral. t. VIII str. 34). To pewna że stolnik, dapifer zjawia się na dworach książęcych po dyplomatach w r. 1178-1208; następnie stolnika, podstoli, subdapifer, zjawia się później, w r. 1255-1259 (Lelewel. Pol. dz. i rz. p. t. IV str. 19). Urząd pryncierz koronny nastaje dopiero za Jagiellończy, ale gdy nie rozwinął się jeszcze zupełnie, tak samo jak krewnikostwo i podskarstwo, tak długo stolnikostwo i podstolstwo płatają się nawzajem. Stolnika raz czytamy po dyplomatach podstolim, drugi raz podstolego stolnikiem. Tak idzie aż do czasów Stefana Batorygo. Za Zygmunta III już idzie szeregi stolników obok podstolich. Jednakże stolnikostwo jest w pominięciu; widocznie nie potrzeba było przy podstolstwie i dla tego może na chwilę, jakoż zniknęła z tekstem ten urząd. To przynajmniej piewność go podnosi na nowo z piewną uroczystością Władysława IV. Handlerek Albr. Stan. Radziwiłł albowiem rozpowiada w swoich Pamiętnikach, że stolnikostwo jako nowy koronny urząd, utworzył król ten dla swoich ulubieńców, a mianowicie dla Adama Karanowskiego. Coś to rzeczywiście musiało być takiego, bo stolnikostwo nie istniało w Litwie, a i przed samem roznowieniem urzędu był w Koronie Dapifer curiae Regni, Stolnik Nadworny koronny. Nadwornym więc być zaczęli mogli aż do Władysława IV. Od jego czasów z piewnością nastają wielcy, a ustają zupełnie nadwornisi. Można by

więc powiedzieć nie tylko urząd posanza, / się wyżej,
 a nadwornego rząda koronnym. Ale długo jeszcze tak
 niezajmował tego miejsca w hierarchii, które są są pro-
 nięci; a podstolego służy się zwykle na stolnika, a ze stol-
 nika na krajowego i podkarskiego, chociaż dwa te ostat-
 nie urzędy później były wyższe od podstolstwa, niższe
 od stolnikostwa. Jednakże później bardzo ten porzą-
 dek się ustanoił. Jeszcze za Jana III. stolnik posługuje
 na krajowego. Późniejsi stolnikowie posuwali się do
 senatu i to może powód, że zapominano się dawnych
 stopni i że stolnikowie pierwszeństwo wzięli krajowym
 i podkarzym.

W epoce pierwszej więc mieszanina urzędów stol-
 nikostwa i podstolstwa; byli wówczas na urzędzie:

Bibl. Jag.

Stolnikowie nadworni.

1. **Floryan z Pacanowa** r. 1459. Stolnik nadworny,
 dapifer curiae nostrae w sierpniu 1459. (Cod. Dipl. Kryz.
 t. II str. 519-522). Tenże wprzód, Floryan de Pacanow
 podstoli, subdapifer curie nostrae, 2 lipca 1456. (Taw.
 t. I str. 225 nr. 1262 pl.). Wiąże a podstolego na ten urząd
 posługuje.

2. **Jan z Tarnowa**, dapifer curie nostrae, stolnik
 nadworny w sierpniu 1494. (Dodatek tygodniowy
 do gazety dworskiej 1853 nr. 58).

3. **Jan** herbu Łabędzi, około r. 1526 (Niesiecki t. VI str.
 183, świadczy że go czytał w Ms. Piotrkowskich).

4. **Mikołaj Ckowski** h. Radwan w r. 1547. Według
 przywileju nadanego dworzanom w Kiejkach t. III. str.
 134 i w 1548, jak czytaliśmy w jednym z listów królew-
 skich.

5 Gabriel Tarto h. Topór, starosta chełmski, struchtomenie mostów, więz stolnik na sejmie krakowskim r. 1553 w marcu. Był na sejmie krakowskim stolnikiem 1553. (Met. t. II. 115). Dodałek tygodniowy do Gazety Lwowskiej 1851. nr. 15).

Piotra kustosza Szreniawa kłodzie górcz. Księci pod r. 1575 stolnikiem kordunym, ale mylnie, bo jak wiemy ze spisu podstolich, był ten Piotr Szreniawa subdapifer curie Regni, podstolim nadwornym kor. j.ż. w r. 1588 i sam Księci VIII 472, wie o tym fakcie.

6 Jan Jarzyna h. Trzaska, rękawy Woda, stolnikiem nadwornym, dapifer curie był pod Pszkowem w r. 1581. (Met. nr. 123 fol. 883). Porównać spisy podstolich koronnych nr. 4^{ty} Łaprocki, Met. Ryet. t. 342 wyd. Turon. zna osobę, nie urząd. —

7 Michał Moszynski h. Natę, stolnik nadworny na Łygnuntę III (Księc. t. VII t. 487)

8 Hieronim Dzierżek, w dyplomacie ile napisany Kerek, syn Krzysztofa częścika królewskiego, stolnik nadworny w r. 1620. Wiemy o tem z przywileju królewskiego z d. 7 Maja 1620, którym pozwolono jest na jego zastęp następcy dla syna ze starostwa skumieckiego (Met. nr. 166 fol. 146).

9 Jerzy Ossoliński h. Topór, stolnik nadworny koronny Dapifer Curie Regni w ostatnich latach panowania Łygnuntę III. Stawony później w historii naszej Kancelar, ze stolnika poennął się na podskarbiego nadwornego kor. w kwiecień 1632. Ale j.ż. dapifer curie Regni przy podskarbieństwie mianowany i starosta piłmieniński 22 lutego 1633 (Met. nr. 180 fol. 53). Był więz rękaw podskarbiem i stolnikiem aż do podniesienia urzędu. —

Stolnikowie wielcy koronni.

Albrycht Ślaniał Radziwiłł dwa razy o ustanowieniu stol-
nikostwa koronnego pisał w swoich Pamiętnikach (I. Ith 130, 142).
Pod grudniem 1630 pisał w ten sposób do króla: „Tymczasem Radziwiłł syn hetmana pol. zochał przed koncom roku
1630, który urząd zastępował, teraz w tenże dzień król, według
praktyki, jako i stolnikostwo kor. i Obórnego kr. kr. dot. urząd.”
Drugi raz pod lutym 1633 wspomina o wakanach, które
król miał rozdać na sejmie koronac. Mógłby wakanami
były: „podkomorzostwo kor. i nowokawakowane litewskie
po 60 latach, stolnikostwo koronne nowe, który urząd
nigdy przedtem nie był w Koronie, itd.” W tych słowach
Radziwiłł nie wie o całej historii urzędu. Niebył
tak dokładnie innych dostojności nie posiadamy. Wi-
dzimy że urząd wielki koronny przyszedł nam z Koronia-
rów, przez naśladowanie Litwy. Król w ten sposób, że
miejscu mu się nie znalazł w szeregu innych dostoj-
ności, z tego powodu, który kojarzy się do pierwowzoru XVIII wieku
co niewiadomo było jak było starożytność. Koron stol-
nik wysunął się nad krajowego i podskarbiego. Tak więc
do ostatnich chwil Rzeczypospolitej przetrwała ta forma
urzędów. — Szereg stolników kor. wiel. następujący:

1. Adam Karanowski h. gryf, mianowany
10 lutego 1633 w Kramowie na sejmie koronac. (Pam. Alb.
Ślaniał Radziw. II, 144). Niesiecki mał. początki urzędu,
co pisze o tym Karanowskim, że był stolnikiem kor.
dodaje: „który honot dopiero w tenże postanowiony
w Polsce, on pierwszy na sobie piastował” (I. Ith 61).
Syn Tymoteusza podkomornego kor. magn. Elżbiety Stasz-
czanki, potem Radziejewskiej. Stolnikiem był półtora

roku. Poślazist na przedkownego kot po ajen swego, 15
Sierpnia 1634. / Porzniej nasch. tandem. i marzałek nadw. kot.

2. Mikołaj Ostroży h. natcz, z podstolego kot, który
był mianowany tego samego dnia co Karamowski Stół-
nikiem tj. 10 lutego 1633. rozlat po Karamowskim kawie w pot-
hora roku stolnikiem, 15 sierpnia 1634 / Sam. M. H. Radz. I, 220
i listy Tamerza Radziwiłła do Ojca Krzysztofa w Kottubaja
tytuł Tamerza Radziwiłła ch 245). Syn Tama w końcu wady
poru. i Katarzynę Mielicką kłmianowu wdzianki podolskiej.
Daly tutaj podane niezawodne są, i dla tego wreszcie prze-
mawia, o następują: jedna już pod d. 27 lutego 1633, druga
w poniedziałek po św. Bartłomeju 1635. jęzwo maxyma go
stolnikiem; w piątą szepnat słowo kolesiańskie w drugiej
ustąpił go (Karystowski) Kępciem, podług Sigillat. Kan-
clerz Radziwiłł pojechał do tego Ostroga pod d. 1636 nie-
storna pomytek. Mówi / Sam. II 316/, że w Kwiecniu 1636 o-
umarł Sieniewski Stolik kot / niepięć inuonia jego / i że po-
nim król rozdawał wakauce. Nie powieidia / jednak nie
o naszym Ostrogu gdzie się podział. Dowiżamy się, abli-
kaję z sobą i porównujemy dady, że Kanclerz rozplatał ta-
laj niepotrzebnie Mikołaja Sieniewskiego podkownego kot, ki-
ry nieupoiwie umarł 17 kwieś. 1636. jak Starawolski świadczy
w Monumenta Sarmatorum. że o Sieniewskim podczepnyu lu-
laj mowa, jest wstarchówka i w Radziwiłła, bo słowo ratneńskie
po nim wakowało. W Sienie podczepny Sieniewski był stg. rat-
neńskim. Tak więc uznawany pomytek Radziwiłła i nieupoi-
slany Sieniewskiego stolnika koronnego. Wyprada z tego;
że Ostroży był stolnikiem lat dwa i piasłapił na Krapiego
w. kot w. 1636.

3. Piotr Danilowicz h. sas, sta parczewski i kromienicki,
z podstolego mianow. Stolnikiem w Kwiecniu 1636. Według wy-
kazanej omytki Radziwiłła, po Sieniewskim stolni kosłoo

wziął podstoli, a podstolsstwo Gebicki stał gziern. w Krasielu
1636. Podstolin był od 1634 Danilowicz, więc temu bym spa-
dato bracie stolnikostwo i tak było według wszelkich kombi-
nacyi. Poprawiający Radziwiłła tak: po Siemiaszskim pod-
czaszyn wziął urząd krajczy (Janów Sobieski), krajcstwo
wziął stolnik Ostrowski, stolnikostwo podstoli (Danilowicz),
na podstolsstwo mianowany Gebicki. Kongradk więc urz-
dowania Danilowicza następują: od 1634 podstoli, od
1636 stolnik, od 1638 krajczy kor. (Według tego poprawić
potrzeba spisy poprzednie podstolich i krajczych. W posta-
nowieniach sejniku wotyjskiego przedsejmowego, w lue-
ku z d. 27 stycznia 1638. czytamy: Na łaskawymu sięgomu-
ściu, prawem stolnikiem kor. mają, więcie prosił swoje po-
nowie postawić nas, aley mytoz noworządowanego mo-
słu na rzece Stochocie pod miastem Janowem pozwolone
było. Archiw. Iwanycowa. Cz. 2. I. 1. str. 243). Nazwisko stot-
nika nie wymienione, do Danilowicza więc to się odnosi
z pewnością. Ale czy to była prośba za urzędem, czy za
osobą? Przecież za osobą tylko. Postąpił na Krajczego
kor. 26 Marca 1638. (Meh. us. 185 fol. 7)

4 Krzysztof Gebicki h. nowina z podstolego
kor. mianow. stolnikiem 26 marca 1638. (Meh. kor. us. 183 fol. 12)
Syn Jana poderaznego poru. i katarzyny Celeckiej, brat
bismepów Piotra, Izdrzaja i Jana. Kancelarz Radziwiłła
wymieniające nazwiska o nim wspomina I. str. 406 i 431
pod 1. 1629. Postąpił na Krajczego kor. kor. 1645. Później
kancelarzem porzucił.

5. Piotr Opatowski z Brzina h. natyż, z podstole-
go w. kor. stolnik od 1. 1645. Syn Piotra krajczego kor. i An-
ny Złotowskiej karmelanki gziern. (Kasubski III, 112) Pod-
komorzym halickim i stolnikiem kor. podpisał tenyż
Jana Karimiera (Vol. leg. IV str. 214). Zapisany w przypisie

na str. 80 w dziele: "Prawa i wolności dystryktów". Stoli-
kiem w listopadzie 1649. Vol. leg. IV 195. Postąpił na podczę-
skiego not w r. 1651. Później suda podlaski i halicki. -

6. Wojciech Wessel h. Rogala, jest Stolińskim not
w r. 1652, jak czytamy w Vol. leg. IV str. 362 i 374 na sejmie w lipcu
Starcom sta rożaniński, makowski i lykociński. Był w porządy
chorągiew nadw. not. Postąpił na krajowego not w r. 165... i
umiał krajowym. W spisie krajowych nie znalazł w listach
my o nim do chorągiewa posunął się na stoliński not w r.
Kwintal nas Kieście 11 X str. 283, który o stolińskim Wesse-
la nie niewiedział. -

7. Andrzej Przyjemski h. Gryf, h. Rawicz, stoli-
ńskim not. Był już na sejmie 20 maja 1655, na którym my-
nuarony z imieniem do uspokojenia Ukrainy (Vol. leg. IV
str. 499). Brat rodkowy krzyżakofa Generała Skłyszewski
not. z Obocznego not został Stolińskim. Został naszelo-
nem kiedym not. 165... według Kieścieńskiego w Kieście. -

8. Jan Klemens Branicki h. Gryf, i przedstolego not
Stoliński w r. 1659. Na kim stanowił w maju 1661 my-
nuarony do zapłaty wojskom not. (Vol. leg. IV str. 492).
Sta chęciński. W tymże roku później Marmalech był not.
1661-1662. Syn Jana przedkonnego Krak i Wąpioroskiej
Kasztelanii przemyskiej. Postąpił na Marmalech nadw
not w czernowcu 1662. według dyaryusza (Branowic. z kopisem).

9. Jan Wielopolski h. Starych. Stolińskim not.
mianowany w czernowcu 1662, jak siostradany Chrapowicki.
Syn Jana wódy Krak. Kilka lat był Stolińskim, r. 1648
(Vol. leg. IV, 1038) i 1669 (Lauri I str. 30), na elekcji Michała
Korybuta. W r. 1666 d. 14 lipca mianowany był ze Stoli-
ka krajowym (Kiech str. 287 i 277); był to jeszcze przed ówczes-
nym trybunałem hierarchii, ale nominacja ta seryj-
nie była "ad malam informationem (Cancellariae)", "60

do Marcjana Leszczyńskiego był od r. 1658 krajnym ar. do 1673.
Stolnikiem na miejsce wielkopolskiego mianowany w lipcu
1666, był Jan Trach Żelazki, towarzyszył w. kor., otem dowiadaje-
my się z listów Jana Chłostkiego wydanym przez Hlebole w 11
tomie Biblioteki Myślickiej str. 73. Słowski pisał o
nominacjach postanowionych, ale nieuprzedzonych
mych, jenerał, widziemy jednaka chęty, że wielkopolski
miał już namiest i przywilej. 13. 14. kancelaryi deklaro-
myliście rozdać jej na a. kausę a. tycia uprzedzonych
mych, wybrał się i wielkopolski był długo jenerał
Stolnikiem. Jednocześnie był generałem szeregowa i trzymał
innych szeregów wiele. Dopiero w 1677 r. to się dzie-
ni a siostra królowej Maryi Kazimierzy, postąpiła na
podkanclerzego, kor. statusu Epistolae t. I str. 694)

10. Rafał Leszczyński h. wiciński, z podkole-
go kor. i szeregowa szeregowa mianowany stolnikiem 3.
marc. 1677 (Met. no. 212). Syn Bogusława podkancler-
nego kor. i Anny Denhofowej wdzi. a. k. si. radca niej,
ojciec króla Stanisława. Postąpił na krajowego kor. r. 1677.

11. Aleksander Polanowski h. poboj. mianowany stol-
nikiem w Gdańsku r. 1677 (status. Epist. I, 694), z chorążego samochwyt-
i potrociła, towarzyszył braci Stefana Wawickiego, i nuncjatu-
go powodu kandydat do korony w r. 1669, według świadectwa Posa-
syn Jana podkanclerzego kalickiego. Księgi t. III str. 369. Stolnikiem
piera, go Wolmina legam. t. V str. 552 pod r. 1678 i koniszerem do-
Mostem pod r. 1683 (Met. t. V, 687). Księgi w karcie pierze xi, po-
dobno był kanclerzem lubelskim po Baranie. Jakiś jest w tym co-
prawdy, myślał być w r. 1672, przed nominacją jenerała na stol-
nikostwo Polanowski, kiedy Feliks Parys przez króla Michała
mianowany został wódz lubelski, ale ponieważ był do
nominacji kruszy, ad małą informacją kancelaryi,

przeło i Tarys i Salawosk się nieustrasili, jakoż Tarys
o de doład wieiny, umiera w r. 1695 na ułemu lubelskim.
To peronażo kłopotowati po Watale Lomczyński, który co-
wodziwo ma listie, potymż się na Porozu w r. 1685. -

12. Stefan Branicki h. gryff, sta brański, stolnik
kto w r. 1696-1699 (lat. Epist 885). W r. 1700, wspomina go Staroży-
na Polska II 1312. Syn Jana Klemensa, tego co wyżej, wnuk Ch-
niekiego po Kozieckich. Stosował na wódzwo podłaskie r. 1699

13. Konstantyn Łęczyński h. Nieczuja, z Koz-
nego Samochwyc i z dziedziczości przemyskiej, stol-
nik kto w r. 1699, bo wtedy chwycił Samochwyc z Koz-
(Epist II 184). W r. 1701, podał mu w r. 1699, w 1699.
Miał 1703, według sygnat as. 16. Podkomorsko przemys-
kie walcowało po nim przez lat 10, bo dopiero 10 lutego 1713,
rozpisał ten urząd po nim Książę Mściwój chorąży przemys. (Sygnat 16/30)

14. Adam Tarto h. Łop, sta Łęczycki, mianowany
stolnikiem po śmierci Wapowskiego 15 Czerwca 1703 (Sygnat 16/31
Epist. as 220). Jest i druga miano po nim nie w dacie, wśród
innych okoliczności mianowany Tarto stolnikiem kto.
23 Czerwca 1703. na sejmie lubelskim. Tadaś się na
pierwszy raz, że to po obaleniu nie po śmierci poprzedni-
ka, myślałoby tak z niejasnego wytłumaczenia się dy-
aryusza w Tere, że Wapowski, jako skromnik z wodzi był
obalony i umarł, ale tak nie jest bo i Kosiński wspomina
że Wapowski wszedł do grobu w r. 1703. e Kosiński nawrac
przed czasem rozpisze Tarto mianowany, że Wapowski był
w lipcu 1703, jako wyłaziłszy w Dyaryusz pierwszy Bibliotek.
płconej na str. 303. Taniw w październiku 1703 str. 451, 493, dwa razy
wspomniany już Tarto jako stolnik. Porow. Teka Radostkows
I. I str. 84. Postąpił na wódz lubelskiego 13 Kwiecia 1706 (Sygnat 16/31/188)

16. Aleksander Szembek restupowa sta Łęczycki
i radowski, mianowany stolnikiem kto i sta Łęczycki

18 Rardest. 1718. (Sygill nr 18). Syn Franciszka Karla Karla namie-
nieckiego brat poprzednika swojego na stolnikostwie, Fran-
ciszek. Pełnił na udę siedzielnego 1729 (Sygill nr 22)

15. Franciszek Szembek ze Szupowa chorążego nadw.
kor. mianowany stolnikiem 13 kwietnia 1706 (Sygill nr 15). Syn
Franciszka kaszt. namienieckiego, brat wodzowy przynaso ska

6. ^{1. M. Kasz. Szembek}
^{2. M. Kasz. Szembek}
17. ^{3. M. Kasz. Szembek} Józef Mycielski b. dołga, ze sty' krasiwitskiego został
stolnikiem 12 sierpnia 1729 (Sygill 22). Wykalkulowany go stolnikiem co kur
pore polskim w r. 1730, 1731, 1733, (Nr 54 r. 1731) Syn Józefa chorążego

porucznika i Maryanny Józefiny Karłowiczówny z Krasnowiejskiej
Krasnowiejskiej 14 st 496 j. i matka jego poszła za mąż powstanie
na Rudańskiego, sz. inowrocławskiego, o czym Krasnowiejski nie wie
choje miał osiedleć, po matce Józef i pisał się z tym w pytkę,
urostani, hrabia na Józefie. Oświadczył bardzo bogaty, miano-
wicie a ojca; nie zabawał pieniędzy, rad częstował gości, ale
agraniczony, moim nie umiał. To strzegący charakteru
czu o nim wypisujemy a wieśca w Dzienniku Literackim
Lwowski 1853 Nr 48 wydruhowanego. 4. Kwiecień 1729 po tym
namien wyszedł na kaszt. osiedle dla siebie, Krasnowiejski
począł go fundować jas. Mycielski 14 w dziejach r. 1700.
Krasnowiejski polski to jest o nim wypisaliśmy strzegący
w którym grudnia 1731. Miaszkowski namien porucznik w r. 1700
z Lublina po skończeniu funkcji dyplomatycznej i zarząd prosto to
pchał do osiedle do stolnika na osiedle. Był wówczas stol-
nik w wojnie z wojskami Rosyjskimi, Brandenburgowie to
pali mu poddańcy, o których Mycielski się zapomniał. Sta-
nisi wreszcie konfederacya przyniósł mu a wojskiem: ogarnął
przez polski wydał mu w wszystkich poddańcy, a przez dwóch,
którzy sturba dobrowolnie przysięgli, stolnik zaś ofiarą Bran-
denburskiego do granicy odstąpił. Stukkiem tego towarzysząc od

[illegible][illegible][illegible]

Wielozdaniem brachy ponizejowal. Doby śmierci Stoliha
Janu nrisdowne, z sygillat nr 26 i Księstwa Kradzaja sz.
Mun. r. 1738. —

20. Ignacy Humiński h. pułkowi, mianowany
Stolihiem w r. 17 Grudnia 1738 r. Majcowadzie podolski,
syn knakowidego z swoim czasie senciorka Skopana
i Katarzynę Krasnowskiej wdziaki czerniechowskiej.
Radziona jego siostrę miał za żonę Jan Matkowskiej,
ten co myżej był Stolihiem. Jan więc urząd w krecim
rsku, a porostawał się, gło w jednej radziny, Kradzaji.
ajal był Ignacy tylko stał bracia lye kim. Po śmierci jego
wyznaczeni na sijnie pacyfikacyjnym w czerewcu 1736
do zgotowia mianowani innych, według konstytucyj z r. 1717
pocieszy tym, którzy co pocieszo ko Augustowi III namysła
li. (Pol. leg. II 374). Porzuczył koniunę i zarowny (zaję w
Wormawie 30 lipca 1738 r. z Teresą Bacię węg. wdziaki,
wielkopol. (Gazety polskie str 237 r. 1736). Ślub odbył się 2
sierpnia u Kapucynów z Wormawie, przeniesiony 5 sierp.
Gazeta Pol. (N6), panna urodziła się w. 1716. Marna była
sijniku kaniemickiego był me. roneim 1736. (Gaz. pol.
str 232). Stał bractawski został 24 lipca 1737 po śmierci
Ludwika z Tomaszki. Tobiaszowej łacithorckiej, sygillatki
nr 24. Pół Stolihi. Mun. r. 10 Sobkowacki 7 grud. 1738.

21. August Moszyński h. naty, z drambelanc
i sty inowłodzkiego, mianowany Stolihiem w r. 6.
czerwca 1752 po śmierci Ignacego Humnickiego. Sygillat nr 26
f. 282. Syn Jana Kantego podscharckiego z. r. 1 i Fryderyki
Augusty hrabiachy Rosel, byli Wormawy, jacy z narzyna
Kieński; wódek pmozmacki Augusta II. Wóty Stolihi.
rochwo w. r. 1795. —

22. Franciszek Kajetan Olexar Molerkiewicz, mian-
owany Stolihiem w r. 10. do Moszyńskiego 28 stycznia 1795 r.

(Sygilkowy nr. 32 f. 322). Syn Adama sły Tajowskiego. Złożył
skłonięstwo w Kwidlinie 1785. (Gazeta warszawska N 37)

23. Antoni Pruszyński h. rawicki, kwojskiego miej.
szczyt kwojskiego mianowany, do (w) roku w. kot. 5. Maja 1784.
[był] as 35; Giełga Waw. 1831) Syn Wawrożyca Skarbicko
kwojskiego i Kisei h. Bóćw. i Bobrowicza 18 i 30; Osta-
ni Holub w. kot. Umarł 1 Marca 1809, w Sarnach, ma-
jącej swój (w) roku a Bobrowicza i Dworzanin).

Stolnikowie literwscy

1. Jan Karbut h. Krzyży, w r. 1529, jako Stownik, Su-
pierz, Nays i u siebie Lituanias, podpisat pomój ze H
użkiem pruskim, Woj. leg. 1. str. 495; bieżnia W. 520. Mirow-
sky odpryły Stownik. Piszą go w Voluminach leg. Nagburt.

2. Stanisław Kiełgajto. był stolnikiem litewskim
i starodubieckim i tak się podpisywał na dokumentach
familijnych, Tygodnik chrzest. 1729. O Stolnikostwie jego
zob. Kiełkowskiego 1. 93, wspomina go często takimi słowami
i słowami w żywocie królowej Katarzyny Kiejstowskiej.
o jego uległości w łepiwości że był stolnikiem. Kto był
przed nim, czy i takimi słowami nie o niego, był
jego i tym utrudniał w 1544-1551. Słowno był podzielnym
lik ad. 1551-1559. A więc i na Litwie stolnikostwo było nie-
dyskretnie ad podzielnostwa.

3. *osiemion* *kuwaj* *Holszowski* i *Dubrowicki*, *Sie-*
mion *Turysiewicz*, *szkolnik* *litewski* *umiał* *r. 1558* *f. 14* *br. 10* *min*
achy *u* *o* *now*, *w* *Europe*, *flower* *XII* *str. 55*, *ko* *stacy*, *jaki* *kr. 50*

4. Jan Chodkiewicz, Hieronimowicz, s. syn Hieronima
kancelana wileńskiego i hetmana, Słownik Litowski
był w tonisnu 1559c jak wynika w Sierogojewu Hist. Rus.
mowim. t. I. str. 177; Słownik ista. Łucyński w 1559 w gdańu

Stęby zapadłej Rosji IV. 1108). Mieszkich z Lwowszczyzna Reja
pisze go Skolnickim jezuzo pod r. 1562 (1111 str. 53). - Wistocie
Rej przypisał w tymże roku Lwowszczyzna do woj. Łaniewi Głodkie
wiczowi Skolnickowi Rejzka Skłowski (Majewski
Pamiętnik II str. 440). Wówczas tym o dwa lata wyda
nim tak sama odygryca, tylko nie Skolnicki jeź, a sta-
rocie kłudzkiemu. Skolnik jezuzo, sta ptoleński i dzieś
kamca szamelski helmanem postawi do Tufłanki Stęby
za r. Ros. 1112, 120. Później toż na starostwo kłudzkie 1562-
1563 r. Główniej ptoleński, wileński, kłudzki, marza-
lek wielki, wielkostatara Tufłanki, ojciec helmana Jana Karola.

5. Chęćny Chodkiewicz, Aleksander rancier, sta
ptoleński i mierzawca helwenski, podpisany Skolnickim Szera-
1563 r. na drugim statucie literoskim. Jeden jest młody Głodkie
wiczami Felus, syn Aleksandra wódy trockiego, synowiec hel-
mana Jana Karola, wnuk młodego papieża, a helman młodego
był a młody. Kłoby, toż był ten i zezany, trudno wiedzieć.

6. Nikołaj Dorohostajski kłudzki, w r. 1563 Skolnicki
młody wileński kłudzki, ed bygm Augusta był na kłudzki, do
kłudzki statutu literoskiego (Majewski III, 389). 16. Chęćny
nos. 15 114, 99 byłam pod 1569 r. był w ptoleńskim, ten
Dorohostajski, sta wotkowyski, szerszowski, wileński i ci-
mian gólkowski. Ten same bymty ptoleński i wileński na kłudzki
taj Dorohostajski w kłudzkiem. Ten młody rancier, na kłudzki
kłudzki w młodym, ale Jan Nikołaj ptoleński na młody ptoleński 157...

7. Aleksander książę Proński, Skolnik już w młodym
z tych dniach panowania Stefana król 25 lipca 1576, ptoleński
do niego tak gołbowski był na wojnę moskiewską, młodym gołbowski
młodym w d. kł. i Stęby za r. Ros. 1111. To młodym młodym
młodym króla Stefana, w ptoleńskim 1581, młodym, młodym
w. literoskim i starostą kłudzki. W młodym kłudzki i młodym
stęby 11 214). Skolnicki kłudzki i młodym kłudzki.
jego za króla młodym i kłudzki ptoleński młodym

u obitjach onogo vrasu, o čem: pravonac iz mornje i dr. čla. Ma-
ra: Des Olmübrer Bischofes Stanislaus Pastorsen Gesundheitsreise
nach Böhlen. Topisany na svjaduo na aršiepiskopie decessu prav
i pravniku obzry: e. Markmijana, vydanyu at Olmünim 27
lonisija 1587 (stavne ch 370) byu Teodora vady kijevskogo i Fedo-
ry Borusakovy. Pochovytyu u podchastanti k. l. Oslebi-
karskaj. Proischie o Papstoj (Meseci IV. 509) kachajut na ka-
delanah brachy 1591.

8. Krzysztof, Nikołaj Do rohostajski p. letowa, bytli-
waniem kil, jak świadczy Msczarski III 389, Syn wyżej wy-
mienionego pod. 15 porucznika rady potockiego. Miał
tego sielichiem 1591 1593, to postąpił na starajnego lat 1593.
Młody staronij kłipski;

9. Stanisław Ciecchanowiecki h. Dąbrowa, stolnik lit.
a. Kariuckiego t. III 107. her. ornamenta orasu. Syn podobno
Nikodema Janowicza Skry. Michnickiego i Turlanuj krasnowiecki
Miejskiowski udany za kniazia Włodarskim (Kawie) Był
dyka stolnikiem przedchorobajskim

10. Krzysztof Wicisłowski z Ogórnika Stołecznikiem był pod Janowem w starod. 1607, stojąc na króćem czasu renowacji, jak to czytelnicy w naszych, dotychczasowych rozprawach. Wicisłowski był jeno w 1613, Pol. leg. III 202-205) Skarbnikiem wojennym Stołecznikiem jeno w 1618. Apr. Piętra z Kamniana w liś. Lubowickiej, siostry Leontyna, karkoława wojnick. p. Kreszki IX 375. Wskazywał na Krzysztowa w 1618, 1619 roku.

II. Aleksander Maksimowicz Sapieha h. 113, Holuisk,
in Magna Ducatu Lithuaniae Dapifer, uroci 30 listop 1769
w Łodzi, jako powiadacza Magrolch jego w Łodzi uypisany
o takim w piśmie zhirowowolskim: Porzeczno h. 137
wie post to waz Aleksander Dardichow Sapieha, ktorogo Mi-
sicki zwie Holuiskim VIII 257, ktorogomuy w Lica zezwi-
now pomiesci. Porownywalis'my wshazane a Miesickiego

Jak i Wolymianin legum w r. 1613, 1616, 1623, 1632 namel. Alexan-
der Dadrzicki, który w nich był Czc. Hg. z Czerni. h. in, z yf. i. a. i. d. i. y.
jak H. h. i. k. Alexander Maximilian i. n. i. e. a. r. y. i. a. i. z. n. i. g. d. i. e. S. t. o. l. u. i.
m. i. e. m. a. n. a. r. a. e. t. k. o. p. e. r. o. n. a. j. e. d. z. o. i. C. z. a. i. n. i. k. Alexander Sapieha w 1621
nie był Hg. samą osobą, co wojewoda m. i. e. i. s. t. u. c. i. k. i. j. a. n. e. c. i. n. y. z. a.
K. i. e. s. i. e. c. k. i. i. i. d. a. c. z. o. e. p. i. s. t. o. C. z. a. i. n. i. k. a. i. o. n. a. p. i. s. t. o. l. i.

12 Jan Piotrowski h. juror. S. t. o. l. u. i. k. i. d. i. j. / M. i. e. i. c. e. n. i.
III 312, ale nie występuje w r. 1629, jak na to s. a. s. c. i. e. b. e. k. u. a. S. y. n. a. j. n. i. e. C. z. a. i. n. i. k.
S. t. o. l. u. i. k. i. k. i. d. i. j. a. n. a. m. i. a. t. w 1658, i. n. i. e. k. u. d. a. j. o. j. a. m. i. e. c. i. n. y.

13. Aleksander Ludwik Radziwiłł, S. t. o. l. u. i. k. i. m. z. o.
stał w 1626 na sejmie (Kolluboj) G. a. l. i. k. i. e. s. i. e. 338) Był S. t. o. l. u. i.
k. i. m. z. o. i. 1629, jak na to s. a. s. c. i. e. b. e. k. u. a. S. y. n. a. j. n. i. e. C. z. a. i. n. i. k.
K. i. e. s. i. e. c. k. i. i. i. d. a. c. z. o. e. p. i. s. t. o. C. z. a. i. n. i. k. a. i. o. n. a. p. i. s. t. o. l. i.
n. a. c. e. k. o. s. t. a. j. u. l. n. a. t. o. j. o. n. a. d. z. b. i. e. s. k. i. e. g. o. w. r. 1630

14 Gedeon Michał Fryzna h. gordnow. S. t. o. l. u. i. k. i. w. k. i.
l. i. k. S. t. o. b. r. e. n. i. n. a. s. e. j. m. i. e. n. o. w. o. c. h. a. c. y. j. u. m. w. l. p. e. c. u. 1632.
(Pol. leg. III 741) a. M. i. a. n. o. w. a. n. y. w. i. e. z. e. b. y. l. S. t. o. l. u. i. k. i. m. j. e. n. e. p. r. o.
z. y. m. u. l. a. t. u. i. m. i. e. z. o. i. 1631 p. r. o. b. i. e. d. i. w. i. l. k. e. S. y. n. a. j. n. i. e. C. z. a. i. n. i. k.
i. S. a. p. i. e. z. a. n. i. k. i. S. t. o. l. u. i. k. i. m. j. e. n. e. n. a. s. e. j. m. i. e. 1634 / Pol.
leg. II 333) i. M. a. r. c. e. l. i. n. i. k. i. b. y. l. s. e. j. m. i. e. z. o. i. 1634, i. M. i. e. s. t. a. n. k. i. d. i. e.
i. 216 K. i. e. s. i. e. c. k. i. k. i. z. o. i. 124 p. r. o. s. t. a. j. e. t. n. a. k. r. a. j. o. w. o. b. i.
m. i. a. t. o. w. i. e. z. o. b. y. c. w. r. 1638 p. r. o. K. a. r. o. l. i. L. y. g. m. u. n. i. e. S. t. a. d. e. i.
p. o. l. e. (P. o. l. e. m. S. a. d. s. k. a. b. i. w. l. i. k. i. j. N. i. e. p. o. m. i. e. c. i. l. i. b. i. n. y. g. o. w. a. p. i.
s. i. e. K. r. a. j. o. w. e. k. i.

15 Paweł Piotr Fryzna, s. t. a. i. k. o. r. o. d. u. k. o. w. s. k. i. z. O. b. o. z.
n. e. g. o. l. i. k. S. t. o. l. u. i. k. i. j. a. k. m. i. e. c. i. k. i. k. i. z. o. i. 123). S. t. o. l. u. i. k. i. m. u. m. i. a. t.
1639 j. a. k. s. i. w. i. e. d. z. y. n. a. g. r. e. b. e. k. z. o. K. r. a. j. o. w. i. e. u. S. t. a. r. o. w. o. d. l. u. k. i. z. o.
M. u. s. i. i. n. i. e. z. o. b. y. c. s. m. y. t. a. a. K. o. j. n. e. w. i. e. k. i. z. o. i. S. t. o. l. u. i. k. i. m. S. a. p. i. e. c. k. i. o.
III 301), z. e. Fryzna z. O. b. o. z. n. e. z. o. s. t. a. d. k. o. S. t. o. l. u. i. k. i. d. i. j. S. y. n. a. j. n. i. e. C. z. a. i. n. i. k.
g. o. r. a. l. M. a. r. c. e. l. i. n. i. k. i. S. t. o. l. u. i. k. i. m. z. o. i. i. M. a. r. c. e. l. i. n. i. k. i. S. a. p. i. e. z. a. n. i. k. i.
w. o. j. o. w. a. d. i. a. c. k. i. s. m. o. l. e. n. i. s. k. i. j. b. r. a. t. r. a. d. z. o. n. y. p. r. o. p. r. e. d.
n. e. g. o. (K. i. e. s. i. e. c. k. i. S. a. u. r. e. j. e.).

S. t. o. l. u. i. k. i. m.
j. e. n. e. z. o. i.
M. a. r. c. e. l. i. n. i. k. i.
S. t. a. n. i. s. l. a. w.
I.

16. **Krzysztof Tyszkiewicz** h. leliwa, pisze go Skolnik
Miesieci II 178. Kłamało nam się że to pomyłka, za-
miast podstolim, uważaliśmy tak pomyślniej w sprawie
podstoli. Ale z porównania dat wypadła, że Miesieci
mógł podawać sprawę. Przewidywać jest na Tyszkowi-
ca między Skolnikami. Podstolim był od r. 1633
i jeszcze w r. 1637, co się z nim działo w latach 1637-1644,
nie wiemy. Z Książęcego sędzi na podskarbiego w r. 1644 był
nim jeszcze w r. 1652. Oraz mógł być Skolnikiem po śmierci
Piotra Inyżny od r. 1639, i to naturalny następny i kopien,
jak wówczas, z podstolego iść na Skolnika, a potem na
Książęcego. Ale w takim razie pomiędzy Krzysztofem Tyszkow-
icem i Radziwiłłem a Syrkiewiczem musi być jakiś kraj-
czy, jak się tego domyślaliśmy w sprawie Książęcego.

17. **Felix Pac** Skolnikiem w lutym 1644. W stycz-
niu 1645. Radziwiłło mianowany nim dopiero 14 marca
1645. II 162. Syn Piotra rady Książęcego i Skolnika Szemio-
łówny podskarbi Książęcy Smoleński i sędziowski
ziemski i Smoleński Miesieci III 222. Postąpił na pod-
skarbiego w lutu 1646.

18. **Wincenty Gosiewski** h. Stępczyców mianowany
Skolnikiem 27 kwiecień 1646. Według 26 r. h. Radziwiłła.
Skolnikiem wspomina się i pod 1650. w Vol. leg. IV 200,
279, 361. Syn Aleksandra rady Smoleńskiego i Ławy Tatarskiej
postąpił na podskarbiego w lutu 1652.

19. **Michał Krzysztof Radziwiłł**. Syn marnotraw-
ny 10 lipiec Aleksandra Ludwika; marnotrawny, mianowany
Skolnikiem 3 października 1652, Kossakowski, Kici 378; postąpił na
Książęcego w lutu 1653. (Dalej Szwajcar Tama III).

20. **Eustachy Wollonier** h. Łagany a, stał pofolster-
niczyński, rotmistrz Wołoski, Skolnikiem kilkanaście 1659.
Syn Pawła podskarbiego w lutu 1653 i Kossakowski, cokolwiek

Heronima nankaiensis (Mitsch. IX 4/9)

21 Krzysztof Sapijda b. lat, pułkownik i stolnik 1660
 tamże, kani kaniugi a reko łacińskiej jawie, 17364. Stolnikiem
 wspomina je go i Pol. leg 17363 pod r. 1661. (zami. był kaniem prawi
 dzień nieamienny doład. pater Monar. Konar III 102)

22. Marcin Oginski h. Krama z powiatowego lid. Stołeczek
wspominają go łamie liński i Encyklopedia, w tymże przedkole
str. 108; Dyaryusz Chroptowickiego miedrukowany pod r.
1663-1664. Ten sam a piewnie Oginski co poprzedzający Kancels.
lid. Synem byłby może i Kancelarza kancelarza krakowskiego
Ławryusza Wolskiego, młodszy brat Ławryusza VII.
52. Kancelarza krakowskiego lid. w opisie 1665 r.

23. Benedykt Sapieha h. lis, sta stonimani i kol-
nik lit, podcm braskim jzdzil na celnym w 1664 podpisany
rok. ca 130. Jaz kawa kietmana w wody wilejskoye i z lany
kopciwiny katekauti nowo prod, brat kietmana Jana Ko-
zimina i kietmici VIII. Porzapi na podskatbiego nadroony.
lit w roku albo przed 1673.

24. Stanisław Radziwiłł h. kęsy, na kłocku i grodku,
Hoholicko był padojsa i ctenygo Jana Sobieskiego w r. 1674 / Hoh.
leg. V. 280. Smetakom do kłocku i kłocku w r. 1678 / Kłocku VIII
67, Hoh. leg. V. 553, Syn i Michał ichowicz o kłocku i kłocku w r. 1679
jaony Saperan i kłocku i kłocku w r. 1679. Postąpił adaru
na mamata w r. 1679.

[illegible]

26. *Karimierz Sapieha* h. *his* & *podolez* *Stolnik*,
widac po *herzysk* *herbu*, *z* *nr* 1686. *Syn* *Tano* *pisarza* *prol*
nego *nr*. *potem* *hetmana* *poln* *leh* & *konstancji* *th* *bu* *kr* *ow*

мѣсяцъ и три года. Полагается въ Смоленскую въ 1742.

30. Józef Aleksander Jabłonowski h. prus, szla-
hucki, mianowany szefem w r. 1742. Syn Aleksandra
Jana chorążego w rot. sky' Ruskiego i Józefi skianowskiej
rodziarki wotyjskiej, wnuk hetmana Stanisława Herony
autot i drziawk. Wstąpił na wodę nowogródzkiego w h. n.

31. Stanisław August Poniatowski h. ciotka
został Holikim w 1755. Syn Stanisława 10 kwoce
handlowa prakow i koniakami i zaskoruysoj. Strany
królem polskim w r. 1764.

32. Józef Klemens książę Crastoryski, sta-
rucki, urodzony w Słobieszynie w r. 1764. Syn Stanisła-
wa Towarowego w koł reżymy i Rybiński z młodziaki
chłopi i s. m. m. Syn jego w Słobieszynie w r. 1811, 247
Ostatni stolnik lit. pan na Kone. Wziął w r. 1810 i per hawo
polity. Umarł w Warszawie 17 Marca 1810 i pochowa-
ny w Kijowie. —

Cześnicy korouni

Urząd nie wyrobiony jestwe: cześnik i podczasz mię sąją się.

1. **Cześnik Gelitko** w r. 1352, procrasny. (Dyplomata w Dwa
tygodni ku literackim I 148)

2. **Tomko x Wagleszyna**, de Wangleschima r. 1390. Ten
corca Kęzi Polouiae, (Cod. dip. Krzyż II. 777, zapisany na li
ście prostym w 100 lat, stała się na polski dla córki Kęzi,
II Krzyż 17 1772, pro r. 1401 także: „Thomce subprinceps, i Kęzi
Polouiae Capitaneus.”

3. **Jan Mężyk x Dąbrowy** w r. 1405-1423. (Wyłany w ko
ściele Krzyżewickim 1. 248, przywilej wypany w Czeszcu
1405: „ad relationem domini e Wawieconi princeps domini
regis” Dalej w tym dyplomie, notujemy o nim, że ujął
na str. 75 to przywileju wyłany: „Johannes e Mężyk de
Dąbrowie princeps regis” pro r. 1423. Jest to więc, jedna
ta i tam osoba. Musiał to być późniejszy wójt lwowski
x r. 1434 (Cod. Krzyż. I, 316).

4. **Jakob x Dębna Dębicki**, h. rawicz, podczasz kor
nowski w r. 1459-1460. (Cod. dip. Krzyż II 519, pro r. 1459, pisze:
Jacobo de Lambua nostro et cracovicensi subprinceps, „apro
r. 1460: „Jacobo Lambiencki e Kłogortceus (castellanus) et prin
ceps nostro,” tamże str. 928. (W r. 1459-1460, został „ante
fuerunt maszortek, i alko alko” podczaszego królewskiego
porządku na cześnika, albo ponieważ podczaszstwo nie
wyrobilo się na myślny argo, że mianato się z cześniko
stwem, w r. 1459 i 1460 miał jedyn lenie sam obojgich przydomek

5. **Jan Buczaeki** h. albań, podczasz korouny, sta
niędzyborski w r. 1503/ Zboruch e Kuchanawa str. 1251; był po
stem już w r. 1502 de Kuchanawie i Kuchanawie II 546; podczasz jest we w 1504.
Tębowicki, Kuchanawie Cześnik w r. 1505 pro r. Kuchanawie II 281

6. Stanisław z Chrobrza Chroberski, kłopot, krajany
i cześnik, a razum podozrosny, już w r. 1511, pincerua, inowost, od
Subpincerua, woda taku bygodanymym daganu by kuowskuy z
r. 1552 nr 39j. W r. 1512 na wiośle i białary kopolitajki już cho
razuy uadworuym, podpisat jiz skłanu intencyz. Krosicki w Ho
dieckim i. III, 48. Inowost el subpincerua 1512 w God Krayne.
II, 1588, inowost el pincerua 1512 w God Krayne.
Starosta urzeczowski i cześnik w r. 1517, semiciana 1517
Arkilifer el pincerua el, apitancus kruszowicensis 1519, i do
dalek do Garelby kuowskiej 1519 nr 15j.

7 Marcin Zborowski h. jastrzębiec, piwniczna, cześnik w r. 1530. Szadalek Łygod. do gwardy łow 2 r 1533 do 59. Jedynym jest w Małopolsce dyplomata królewski wsi woloskich w r. 1531-1532, str. 39. Podexanym go u narywa Szarory na Wołoska w r. 1530, (1, 236). Piwniczna w Krááawie pro du 1533, str. 203, 344; podexanym na innym dyplomie me u naryw, w Łbawie r 1533. W roku 1538, jako podexanym funduje szpital w Lublinie w czech; wolody był sta adela nowskim i słobin kim, i Lela (owia) kass. 3846

[illegible]

[illegible]

Syn Benigno i Kuny Szadurskiej, umi. Arkai. patri. Księgi
Księga III 18

[illegible]

17. Jan Charyko Wielopolski, mianowany nowoarchidie-
senem lwowskim wschodnie 21 Maja 1742. Sygill as 26 f. 135; karykasy pole-
ci 4786. Ma xanciorowski; tym towarzyszyka wady, karykasy karykasy. Sygill-
put ma 26 f. 135. 20 sierpnia 1750. Sygill as 28 f. 135. karykasy karykasy 1750.

15. Hieronim Starykan Włodopolski, sta karnowicecki
mianowany onśnikiem nos 20 Siep 1750. Syn Franciszka wdy
krok. i Kuny Łódzkiej w dianki krok. Postąpił na Nomis-
Siep w krot. 6 lipca 1754. Sygillaty w Motyce nos. Krasak. II 1754

16. Eustachy Piława Potocki, A) generał-major, porucznik
dywizyjny ułanowski (wziął udział w 1854) (44 lata) (3/3)
syn Tomasz dywizyjnik, kawaler, podchorąży, major (1854)

imię oficera, a piętno widać po Marcinie Łomajskim staroście
 Łódzkiem. W lat 5 miałyśmy generała astrylęzi biewały
 w. 1794. eżbył katyński Cesarz kościół był, ale miał się go karać
 a 1799 / sygn. 25 /

17 Hieronim Teodor Lubomirski, inazwaz Bogustaw Lub.
miński, mianowany w sztych kapturystwo 21 wnoś 1759/1760. w
25, for pargit polski Jędrzejego Jędrzejego w koniu wedy szarob.
i. Karpis i Kiliński, mianowany w. kol. w dowry po Bogustawie
: on zee i w kapi i w kapi i w kapi i w kapi i w kapi i w kapi
w kapi i w kapi i w kapi i w kapi i w kapi i w kapi i w kapi

[illegible]

19. Karol Brück brat našemu Fryderyka, mianava
mi 30 marca 1763 / Lybil nr 29). Okalony z umiedzi pism Konfederacji
głównie liczą na dobroć i łaskę i monitiona są jego i innych

[illegible]

21. *Ładeusz das Drieduszycki* dawniej prochoronny
kalicki i niegdyś Łanupolski podolski, mieszkawca w Łanach
25 września 1765 (Syg. 1430). Syn Łana podolskiego kalickiego, imię

(o Kosińskich i 100 na „tenie czasy” i) par. 7. 1772. Cześnikiem był i Leo-
ma Świrysta, ale nie ma dla niego tu miejsca, może Adam było
to drugie imię Tórcza).

16. Stanisław książę Czartoryski. Syn Józefa (konsej-
w. był i w 1742, biskupem wiedeński pomocniczym, cześnik był,
poślubił na Towarzystwo w. los w maju 1742 (Sygill. by. nr 25).

17. Michał Oginiński h. brama, syn Józefa widy trackiego i uszer-
bił wiewiackiej, cześnik w r. 1742, poślubił na pisarza pośl. był 1748
Późniejszy hetman.

18. Gerwazy Oskierko h. Hardolec, mianow. w cześnikiem
w 1718, w cześnikiem sły mazyoskiego/Kury i pols. 1606, poślubił
na Referendaria w l. w r. 1764.

19. Stefan Oleński h. rawicz, mianow. w grudniu 1764, mian-
ow. w cześnikiem, poślubił na Koniuwago w l. w r. 1765.

20. Michał Aleksander Ronikier h. gryf, na Rostoku,
mianow. w cześnikiem zgenerata liżkian h. i la wiewiackiej, l. w par-
t. 1765, stał się biskupem, oślatni aż do r. 1772, z cześnikiem
w r. 1772, syn podobno poślubił w cześnikiem na liżkian. Cześnik
w cześnikiem w r. 1787.

21. Robert Strzemie Borostowski w cześnikiem
hetmany polskiej sły mazyoskiego, mianow. w cześnikiem
w l. w r. 1787, poślubił w r. 1787 z cześnikiem w cześnikiem
na. Syn Józefa pisarza w l. w r. 1787, cześnikiem w cześnikiem
w cześnikiem, w r. 1787, cześnikiem w cześnikiem w r. 1788.

22. Leon Natzer Gorski, syn Michała par. 1788, cześnikiem
w cześnikiem i Maryanny Wojniak, cześnikiem w cześnikiem
w cześnikiem i cześnikiem w cześnikiem, mianow. w r. 1788, cześnikiem
w cześnikiem w cześnikiem.

Podstolowie nadworni koronni, subdajferi curiae

Utworzenie szpary podstolich koronnych i litewskich, jeszcze wię-
ksze przedstawia trudności jak utworzenie ordyników. Tam ex-
stencja istniała się w podziurawieniu, tutaj nie było pod-
stolstwa, płata się w stoluszkostwie, ale jeszcze inni zachodzą,
do pogorszenia sprawy. Nie można za Jagiellonów, obok podstola
w nadwornego nazywano się stoluszkostwo nadworne, w czasie
to ordyników, i tak to. Władysław IV jak wiadomo w to
miejscu, ludność i wóci i kaniela Radziwiłł, przyprowadziła do
swojego ulubionego. Wzrost karamańskiego, i wóci nazywano
my przez. To w czasie da czasu, w którym majmyżac dygni-
tatura, nasze już wyprobowany się przysięga, karczę ty-
tuł wielkich. Stolic wielki w hierarchii dygnitarskiej, stał
wyżej od podczaszego, a niżej od kuchmistrza koronnego; tak
było w czasie królów krótki. Nie było jedynak tak
za panowania, w opisie wyrażenia się, niezgodnie, a w innych okolicz-
nościach wielka widzieliśmy nominacji krajowych w stoluszkostwo. Kraj-
czyński pod koniec był w bitym królu, stał w hierarchii
wyżej od stoluska, wyższym był w ordynikach był od podstoliego, a
od stoluska przypadał go podczaszemu. Gdybyśmy jeden był tra-
jekt, musi stoluska przyjmującego krajowskiego, można był
w tym być widzieliśmy, że król w czasie dygnitarskiej, ordyników,
przedstawia się; ale gdy nominacji tych kilka, gdy są w czasie
stoluszkostwie litewscy, co idą na krajowych, (i kaniela Radziwiłł
10, 1665); gdy ci stoluszkostwie byli kiedyś podstolami, bo z podsto-
lich, dopiero sili na stoluszkostwo; ci byli i tak, że stoluszkostwo
stało kiedyś daleko niżej i dopiero pod koniec XVIII wieku, w XVIII
po prostu tak wysoko. Można był nawet się dowiedzieć, że za Jagiellonów
z podstoliego wyszło się na stoluszkostwo, tak samo jak
kuchmistrzowie polni wyszło postępując na ten sposób. Koniec
w istocie w swoim opisie polski stąd nie krajowego wyżej

10. Piotr Sas Danitowicz pro. stolni kot. mianow. 13 Sierpn 1634
tam Albr. H. au. Kaidm I, 270. Sta. Krasniewicki. Postąpił na stolnika koronnego.
= Kaidm 1636. (I. 316)

11. Krzysztof Natęz Gębicki, sta. gumerow., dwortanin
proleński; mianow. podstolni w kwiecie 1636 (tam Albr. H. Kaidm
I, 316). Syn Jana podskarbnego pozna. i Katarzyny Cielickiej, brat nadzo-
ny braci bpa. Do pogodzenia zą pewne bractwo; Krzysztof Gę-
bicki, podstoli kot.; mianowany jak Komara 1638 Stolskim koronnym
(Albr. H. 133/12), a tymczasem w Jan. Kaidm II. K. uaj. in. 11
st 175, że w październiku 1645 także Krzysztof Gębicki mianowany
Krajczym kot. O podstolskim tego roku nie wiadomo (Albr. H. 103, al-
wie nie był "w apozie" Stolskim a potem Krajczym kot. Musiał
być. Kaidm II. K. uaj. in. 11, kiedy z podstolskiego zabił Krajczym
Krzysztof do śmierci w st 1645, bo w istocie już w 1638 nie był podsto-
lin jak to Krajczymy karaw. Gębicki postąpił na Stolskiego kot 1638.

12. Piotr z Bnina Łodzia Opaliński, dawniej podskarw-
ny palisni, w st 1638 już podstoli kot. (Kaidm III, 113). Z Krasniew-
ickiej tej myśli, ko. mian. w kot. lig. III, 938 pod st. 1638 tego Op-
alińskiego podstoli kot. Postąpił na Stolskiego koronnego

13. Mikołaj Sas Danitowicz z Żurawa podstolny kot. i
sta. mianow. podstoli kot. a październ 1645 (tam Albr. H. Kaidm II, 175)
Łdaje się że pochodzący z Żurawa. Jako podstoli podpisał
elekcję w 1648 razem z m. Żuraw. ruskim (Albr. H. 224). O podstoli
nie jego pisał Kaidm (Albr. H. 307), wspomina przytem że Parisius in
Slavia zowie Łęgo Danitowicza Stolskim kot. pod st. 1659, co sory
widzieć pod myśla, Stolski tu wzięty za podstolnego. Postąpił na
podskarbnego koronnego

14. Mikołaj Sas Danitowicz z Żurawa podstoli w kot. kot
już w st 1655 (Albr. H. 496). Podstoli i sta. krak. szlachty w 1658.
Syn Piotra Krajczego kot. i Anny Kłopotowskiej kanc. l. a. k. g. i. o. m. i.
Postąpił na Kancelarza elektorskiego 24 Wn. 1658 (Albr. H. 37)

15. Jan Klemens Gryff Branicki z Ruszycy, sta. chęciński,
mianowany

litteris repitane poudrasus, e longitudo hinc latitudo mero-
rit Epistolae historico-familiares († Intr 691).

20. Król w Winiawie Leorexyński, do woskowskiego
podkobi kor. w. 1676. Tak starano się, aby wogorpatka katuszki.
Episk. 14692. Syn Bogustawa parawan b. ego kor. i. luty den.
hoffany miedziandzi katuszki. Opier krole Stanislawo, jedynij
podkobi w. kor. Muzni. IV 98. Porokpis na 1676/1677. 1678.

21 Stefan Grzymala Grudziński, wdmistrz, syn jedynak Leona Karola wódy porz. i Morjanu Leonskiego z Krasowa 1796; pochodził z Krasa 1777, miał uwaną d. 4 listopada 1804. 212 f 298/2 księgi m. i. z umart. m. i. z, all. d. 12/12/1804, z dykt. m. i. z umart. 1785.

22 Aleksander Rawicz Przyjemski, chorąży katolik.
 Stanisław Jądostolnik wr. 25 pazdź. 1685/1474 14/36. Musieł
 mówi że był bratem Krzysztofa chorążiego katolika (1474, 536)
 ale imienia jego nie wie. Sta ostryński(?) wr. 1686, umarł
 wr. 1694, jak świadczy d'Allegre. -

23. Jerzy Dominik Lubomirski h. eremiana. Pod-
lin kor walczy pod miastem jurem. 1695 kor walczy; sioły
do niego kolumna w kor w Kłemenie Krasnowoj. 1841/11 k 16/
sta Marimowski, potem od 4 marca 1699 oświeżński (Sygla as 15).
Syn Jerzego kolumna i marmatko owar dęczy jego żony Barte-
ry Tartowoy kolumna ni walczy, walczy pro Janie Danilo-
wiczu sioły eremianoproch kien (Nosicki VI 157, 167). Brat młody
rodzi Stanisława potm mój (118), na koniu w da Krasnowoj.
Postojut no Kłemenowoj w kor w marcu 1707 (Sygla k 15
15; Katusze Gist hist. jaw IV 78).

24. Ostefan z Rycht Dunosza Humiecki w Łochach
podolskich, mian. podolskich kor. Gmarcha 1702 (syg. 1015)
Tuchy, otrzykiwał kiel. 10 w. podolskich pod r. 1704/III
str. 12). Lyn Wojciecha chorąg. podol. Trobelli Hgchay (K. Kisced
IV, 394). Podolskich w Łochach 1706.

1. Mikolaj Pocił gorzawa, pasterok u wresznie
1559 (Targeniew hist. Russ. monumenta [I str. 177])

2 Stanisław Pac in goźdowia; w. 1724; w.
r. 1566 pisał list pacyfikacji między protestantami, wilejskimi, i
powszechnymi, w. 1566. w. 1566. w. 1566. w. 1566. w. 1566.
str. 183. Książka więc pisał wilejskim, najpóźniej w. 1566.

• Jeszcze i o wójt Pawła podstolich nie wie: o jednym sta-
nił sobie, a drugiego nie podaje imienia. (LW. 121) • Hocić był
właśnie dwóch wzmianka u niego, Stanisław był synem
• Nikołaja wedy rosyjskiego

3. cłk. do xej Chodkiewicz h. nosiciora; syn Gregora hel-
mana w. lili; Kambelana wileis. z Katarzyną Wisniowieckich; Me-
fistok h. St. Borkowcy, uniani 1875 Jan. Kumbrowskich. 207 i 2 kduy-
li się Niezłodzi skro mu zos dafę. is Monogo Kaczk A Dajelan v

[illegible]

5. Jan Hieronim Chodkiewicz h. kasimierz, syn Hieronima,
kochał się w nim. : Jany Jankoway wdowa ki lubił słyszeć, p. 107
li. 18. miewadeno ludz, kasacki, III 121: Monogr. Kasacko. I, 91)

6. Piotr Wojna h. krzyż, sta w Łowczowski, umarł 14 kwietnia
101433 (Ran. Alb Stan Kradw. I, 148; Syn Łowczaja Kwa. jego lili
Nany Kapeisowy (Nesioch 1496)

z Kazimierz Tysskiewicz b. b. l. w. mianow. pods. b. l. w. 10.
marca 1433. / Pan. Albrecht Radziw. I, 148. / Kresiechi I 178
m. l. w. go m. a. r. y. w. a. s. t. o. l. i. k. i. e. n. i. e. l. i. b. / Syn R. o. t. a. w. e. l. y. m. i. n. i. s. k. i. y. o. n. e. i. -
t. w. i. e. c. h. i. / H. o. t. o. n. e. j. u. s. t. y. c. i. e. / H. a. m. i. n. i. c. i. n. i. 1537. / b. o. t. y. g. u. e. c. k. r. a. j. e. n. z. e. l. i. b.

8. *Sterzy Narol Chlebowicz* i *letniwa*, był *pańskim* w r. 1640, *z*
i *ryzykował* *nie* *obziwiał* *letniwa* *w* *indy* *cał*. *oskazy* *ni* *z* *ni* *je* *to* *nie* *to* *to* *to*

12. Jan Pac h. gosianna, podstoliński legi. cesa. Kienach,
miesz. (17. 12. 1780) 1748 obywat. r. chorążym w garn. m. w. w. p.
po Dnieprze b. w. z. s. z. obywat. r. Miesz. h. p. d. s. t. o. l. i. n. i.
k. r. o. y. a. t. o. w. s. k. i. n. Syn Samuela chorążego l. e. w. i. P. t. o. n. e. l. i. T. y. z.
s. i. a. n. k. i. p. o. d. s. t. o. l. i. n. s. k. i. l. i. t. —

13. Marcyan Aleksander Oginski h. brama; podzielił w 1661 już w r. 1661 (Por. leg. W. 790) Syn Aleksandra Kraszewska bractwa i drugiej jego żony Katarzyny Łotwińskiej, dworzanin, p. arm. w. leg. i. Twierdzy podzielił (W. 52) do był wprzód, cześniej, który, jeżeli tak było, opuszczał w sprawie wcielonych, a średniej, która po Janie Ferdynandzie Łopacińskim Kraszewski w r. 1659. Wstąpił do Słotki, ka. l. r. 1661-1663. (później, kancelar. w. l. r. -

14. N. Strzykowski h. aganymk, zięć Kłopotaja Głuszyńskiego
Korolowa Piotrowicza, Kucharskiego Łepjehinca VIII 687, Konarski Ławarski.

15 Maksimierz Władysław Szapich h. las, przodk. la-
ty nie mający Syn Jana pisarza polu kot, a pzed śmiercią
hodwana polu. liż. Konstanty Hesturkowny a szelanki: h.
mimic. huyf. Kasacki, VIII 247, Kozłajit na szelanki liż w 16...
(późniejszy mda hocki).

16. Leon Maksymierz Ogiński k. brama, jawo prośbota
 ta i stał msiarstwici pod spieral choroż 1697 (poł. l. g. V) Lp. Taw
 tudy potańczego i pierworoz pęgi imy Siemiaszkawny / Kresak VI
 56, kurwie go bytne Leonum Lp. 2 przywanoio konfederacyi
 pnieu Sapiem, stał potańcy z Ludwikim Sapiem pnieu szlachy
 i Sapiem, w orodze ogiżko potańcy pnieu Sapiem w 1699,
 umart z byt nani suchotnie Lp. 1700, (pnieu Sapiem, Lp. 1700)

17. *Michał pilawa Potocki, jako pasterki był, myż uważo
my prostowi do roku naszego latels. w 1703. Niesiechi uważo Lem.
IV 468; Nassax. Monogo II 221 pasterka był do Niesiechi uważo.*

18. *Mikołaj Hieronim Radziwiłł* h. biały, mianowany
podstojem w 1711, Wołodaj, Gubernia Kiew. 422, urodził się w 1711 r.
14 Sierp. 1695, miał żonę lat 16, kiedy wstąpił państwo swo. Syn

24. Chrzestchreniawa Lubomirski, państwo w. lit., sto
sandecki. Syn Józego rady sandomierskiego: Józefu Starz-
haurowemu, brat podstolego koronnego Stanisława, umarł
10 sierpnia 1755 (Kurjer polski N9).

25. Jan Krzywda Rzewuski, nianow. podstoliu
w. 1754 (Kurjer polski, 1780). Syn Michała: 10 kwietnia 1754 podstoli
i drugi jego żony Franciszki Cetnerowej wdziaki snolowi.
umarł w 1759 (Kurjer polski N39).

26. Stanisław Krzywda Rzewuski, ^{sta} chł. m. k.
nianowany podstoliu w. w. 1759. Syn Wacława roho-
ca helmana w. kor. kaptelana krak. i Kuny Lubomirskiej, żony
Krzysztofa helmana Rybenki Radziwiłła, w. w. 1759. Księża
Kochanek. Portret na okładce w. l. litewskiego 1760 r. —

27. Szymon Szymon, ^{sta} chł. m. k., gen. r. i.
inspektor majet. lit., nianowany podstoliu w. r. 1760, umarł
w listopadzie 1765.

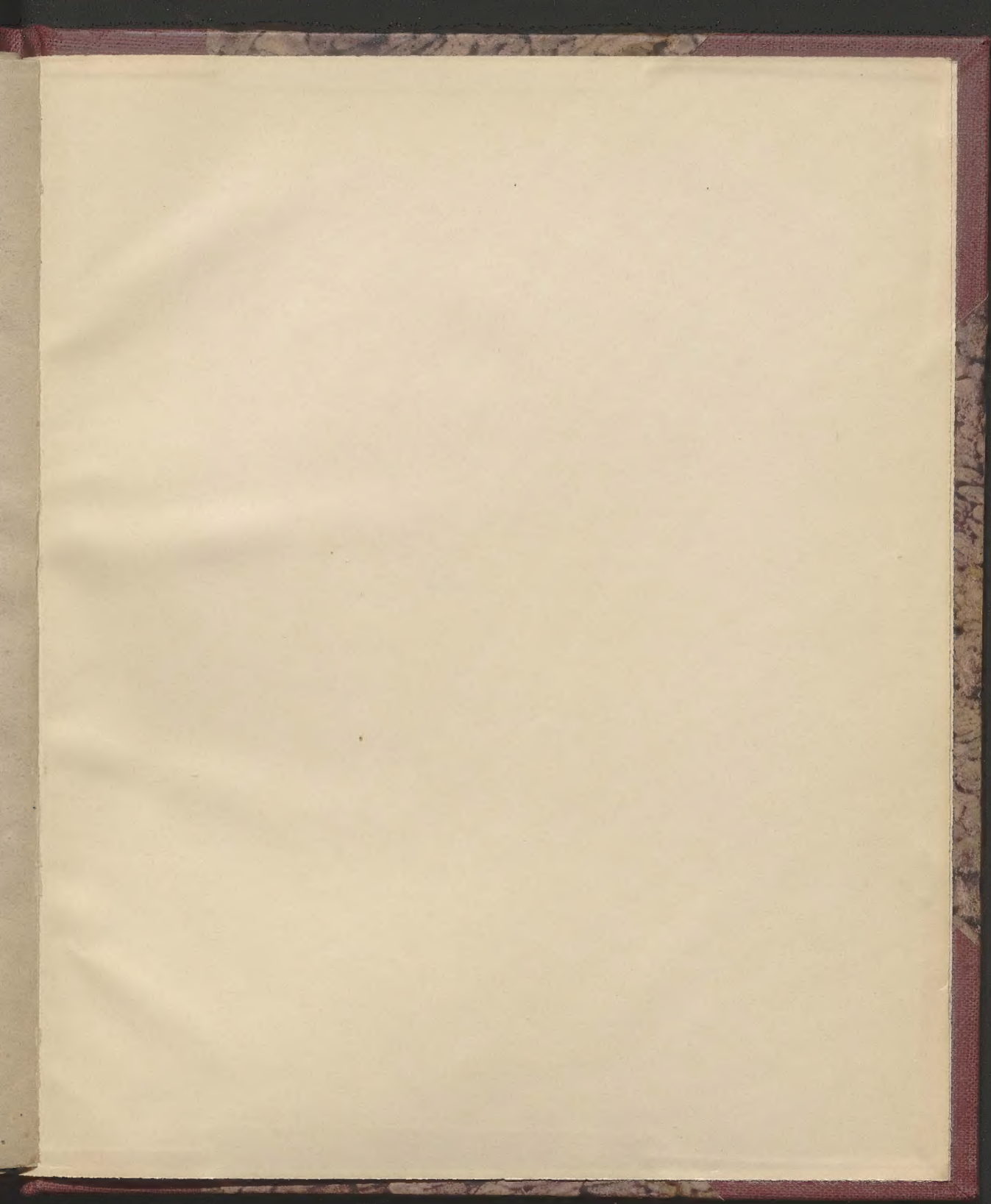
28. Szymon Szymon, ^{sta} chł. m. k., nianowa-
ny w grudniu 1765 (Wiadomości Warszawskie t. 1. N95). Syn Józ-
efa Szymona: Wierzy Tyszkiewicz, kaptelan kamieniecki,
ostatniej z domu Sam. sta. lidzki i borsiański umarł w do-
brej Warszawie w. 1791, mając lat 59. —

29. Stanisław Grzegorz Worcell szambelan i
minister kancelaryi narodowej, został podstoliu w. r. 1791.
Syn Stanisława kaptelana kalickiego i ostatni podstoli
wielki litewski. —

1811. 200.

